ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ ರಕ್ತಚರಿತ್ರೆ

ಇತಿಹಾಸ ಪುಟಕ್ಕೊಂದು ಇಣುಕು ನೋಟ

وبعض العلماء يسمعون الدعوة الوهابية "بالدعوة الدموية"

ಕೆಲ ಉಲಮಾಗಳು ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ರಕ್ತ ಸಿಕ್ತ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾದರೆ.

ನಿಸಾರ್ ಮುಕ್ಕಚ್ಚೇರಿ

4/5/2018

ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಅಂದು ಮುನ್ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದರು

ಈ ವಹ್ಹಾಬಿ ಆಶಯಗಳು ಸೌದಿ ಆರೇಬಿಯಾದ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶವಾದ ನಜ್ದ್ ನಲ್ಲಾಗಿದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಗೊಂಡಿದ್ದು.ನಜ್ದ್ ಗೆ ಇಂತಹ ಆಪತ್ತು ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಮುನ್ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದರು ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು

اللَّهُمَّ بارِكْ لَنا فِي شامِنَا وَفِي يَمِنِنَا قَالَ قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا قَالَ قَالَ اللَّهُمَّ بارِكْ لَنا فِي شامِنَا وَفِي يَمِنِنا قَالَ قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا قَالَ قَالَ هُنَاكَ الزَّلازِلُ والفِتَنُ وبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ.

“ಅಲ್ಲಾಹುವೇ ನಮ್ಮ ಶಾಮಿಗೂ ಯಮನಿಗೂ ಬರ್ಕತ್ ನೀಡು

ಇದು ಕೇಳಿದಾಗ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು: “ನಮ್ಮ ನಜ್ದಿಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿ ..ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರುರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ತಿರು ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಪುನ ಶಾಮಿಗೂ ಯಮನಿಗೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ನಜ್ದ್ ನವರು ಪುನ್ಹ ನಜ್ದ್ ಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಆಭ್ಯಥಿಸಿದರು.. ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ ಮೂರನೇ ಸಲವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಬಳಿಕ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಹೇಳಿದರು: “ಅಲ್ಲಿ

ಭಯಾನಕವಾದ ಕ್ಷೋಭೆ ಯುಂಟಾಗುವುದು ಹಾಗೂ ಶೈತಾನನ ಕೊಂಬು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಲಿದೆ.”(ಬುಖಾರಿ)

ಈ ಹೇಳಿದ ಕ್ಷೋಬೆ ಉಂಟಾಗುವಿಕೆಯೂ ಶೈತಾನನ ಕೊಂಬು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡುವಿಕೆಯು ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಉದಯದೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡವೆಂಬುದಾಗಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಈ ಪ್ರಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ಭೀಕರತೆಗಳು ಸಣ್ಣದೆನಲ್ಲ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದಿಗಾಗಿದೆ ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಜ್ದ್ ನಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಈ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಹದೀಸುಗಳು ಕಾಣಬಹುದು ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಹೀಗಿದೆ:

قوله صلى الله عليه وسلم: "الفتنة من ههنا الفتنة من ههنا" وأشار إلى المشرق

“ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: ಫಿತ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ; ಫಿತ್ನ ಇಲ್ಲಿಂದಾಗಿದೆ.

" يَخْرُج نَاس مِنْ قِبَل الْمَشْرِق , يَقْرَءُونَ الْقُرْآن لَا يُجَاوِز تَرَاقِيهمْ , يَمْرُقُونَ مِنْ الدِّين كَمَا يَمْرُقالسَّهْم مِنْ الرَّمِيَّة

ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಹೇಳಿದರು: ನಜ್ದ್ ಒಳಗೊಂಡ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಭಾಗ ಜನರು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡುವರು. ಅವರು ವಿಶುದ್ಧ ಕುರ್‌ಆನ್ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಗಂಟಲಿಗಿಂತಲೂ ಆಚೆ ಹೋಗಲಾರದು (ವಿಶ್ವಾಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ) ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬಾಣ ರಟ್ಟಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಧರ್ಮದಿಂದ ಅವರು ರಟ್ಟಿ ಹೋಗುವರು.''

ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಆಯತ್ ಗಳನ್ನೂ ಓದಿ ತಮ್ಮ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲೆತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು ಅದ್ಯಾವುದೂ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ವಿರುವಂತದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರ ಪೂರ್ವಜರಾದ ''ಖವಾರಿಜ್'' ಗಳು ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರ ವಾದವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಶ್ರಮಿಸಿದಾಗ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ನ ನಾಲ್ಕನೇ ಖಲೀಫಾ ಸಯ್ಯಿದುನಾ ಅಲೀ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:

كلمة حق أريد بها باطل

''ಸತ್ಯ ಭರಿತವಾದ ವಾಕ್ಯ! ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟದಾದ ಆಶಯ''.ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ಕುರ್‌ಆನ್ ಸಮರ್ಥನೆಯ ಹುರುಳು ಇದರಿಂದ ಹೊರತಲ್ಲ.

ಮಹಾತ್ಮರುಗಳಾದ ಅಲಿಯ್ಯು ಬಿನ್ ಅಬೀ ತ್ವಾಲಿಬ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು, ಮುಆವಿಯತ್ತು ಬಿನ್ ಅಬೀ ಸುಫ್ಯಾನ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು

ಅಂರ್ರ್ ಬನುಲ್ ಆಸಿ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ಮುಂತಾದ ಸ್ವಹಾಬಿ ನೇತಾರರನ್ನೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾಫಿರ್ ಗಳೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಈ ಖವಾರಿಜ್ ಗಳು. ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ಹೊಸ ತಲೆ ಮಾರಾಗಿದೆ ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ. ಇತರರನ್ನೂ ಕಾಫಿರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾಪಿಸುವಲ್ಲೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಸ್ವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದರಲ್ಲೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದರಲ್ಲೂ ನಿಸ್ಸಿಮರು ಈ ಬಿದಈ ಆಶಯದಾರಿಗಳಾದ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಹಲವಾರು ಉಲಮಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳ ಮಸೀದಿಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಿದಈ ಆಜೆಂಡವನ್ನೂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪುರಾತನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು

ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಪುರಾತನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ನಾಮಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಯಹೂದಿ-ನಸ್ರಾನಿಗಳ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇದನ್ನು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳೂ ಮೈಗೂಡಿಸಿದರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ನಜ್ದ್ ನಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದ ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನವೂ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನೇರವೇರಿಸಿದ್ದು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಿಂದ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನವನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಿದ ಇಬ್ನು ವಹ್ಹಾಬ್ ರ ಸಂಘವೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಗೈದ ಕಾರ್ಯ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳ ಪುರಾತನ ಚರಿತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಗೈದರು.ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಝೈನಿ ದಹ್ಲನ್ ರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಹೀಗೆ:###

“ಮಸೀದಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಂಭಂಧಿಸಿದ ಚರಿತ್ರಾವಸಿಷ್ಠಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಮುಂದಾದರು. ಮೊದಲನೇದಾಗಿ ಮಕ್ಕಾದ “ಮುಅಲ್ಲಾ”ದಲ್ಲಿದ್ಧ ಹಲವಾರು ಖುಬ್ಬಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು ನಂತರ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರ,ಅಬೂಬಕ್ಕರ್ ಸಿದ್ದೀಖ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು, ಅಲೀ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ಹಾಗೂ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರ ಪ್ರಥಮ ಪತ್ನಿ ಖತೀಜಾ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹ ರವರುಗಳ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು. ನಂತರ ಅವರು ಮಹಾತ್ಮರುಗಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ಧರು ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘವು ಇಂತಹ ದುಷ್ಕತ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಾಗ ಮತ್ತೋಂದು ಸಂಘವು ಖಬ್ರ್ ನಲ್ಲಿ ರುವವರನ್ನು ಪರಿಹಾಸ್ಯಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಆನಂದ ನೃತ್ಯ ಗೈಯ್ಯುತಿದ್ದರು ಎಷ್ಟರವರಗೆಂದರೆ ಸಯ್ಯಿದುಲ್ ಮಹ್ಬೂಬ್ ರ ಖಬ್ರ್ ನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ಮೂತ್ರ ಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.”(ಖುಲಾಸತುಲ್ ಕಲಾಮ್)

ಹಿರಾ ಗುಹೆ ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು

ಶೈಖ್ ಶಿಹಾಬುದ್ದೀನ್ ಅಹ್ಮದ್ ಅಸ್ ಜಾಈ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ:

###

ಮಸ್ಜಿದುಲ್ ಅಬೀ ಖುಬೈಸ್, ದಾರುಲ್ ಖೈಝುರಾನ್ ಹಾಗೂ ಹಿರಾ ಗುಹೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು. ಅದ್ಯಾವುದೂ ಒಂದು ಖಬ್ರ್ ನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟದಲ್ಲ ಹೊರತು ಚರಿತ್ರಾ ಸ್ಮಾರಕಗಳೂ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷತಃ ಹಿರಾ ಗುಹೆ ಪ್ರವಾದಿತ್ವ ಲಭಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಇಬಾದತ್ ಗೈಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತದು. ಮುತ್ತಬಿಉ ಸುನ್ನ ಇಬ್ನು ಉಮರ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ರವರಂತವರು ಅಂತಹ ಸ್ವಹಾಬಿಗಳು ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರ ತಿರು ಪಾದ ಸ್ಪರ್ಶವಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಬಾದತ್ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಬ್ನು ತೈಮಿಯ್ಯಾ ರು ತನ್ನ "ಅಸ್ವೀರಾತುಲ್ ಮುಸ್ತಖಿಮ್" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇಮಾಂ ಅಹ್ಮದು ಬಿನ್ ಹಂಬಲ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ರವರಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ."

ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಾಪಕ

ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ತ್ವಾಹಿಫನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಆಧೀನಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಲಾಗಿದ್ದ ಸುನ್ನೀ ಮುಸಲ್ಮಾನರೊಂದಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಕ್ರೂರತೆಯೂ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಮರೆಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಿತ್ರಗಾರರಾದ ಝೈನಿ ದಹ್ಲನ್ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ:

###

“ಅವರು ತ್ವಾಹಿಫ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಂದರು. ವೃದ್ಧರನ್ನೂ ಯುವಕರನ್ನೂ ನೇತಾರರನ್ನೂ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಮಾನ್ಯರನ್ನೂ ಕೊಲೆ ಗೈದರು ತಾಯಿಯ ಎದೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಎಳೆಯ ಕಂದಮ್ಮಗಳ ಕತ್ತು ಕೊಯ್ದರು. ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಭಯ ಪ್ರಾಪಿಸಿದವರನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿ ಕೊಂದರು. ದರ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದರು ನಮಾಜಿನಲ್ಲಿ ರುಕೂಅ ನಲ್ಲೂ ಸುಜೂದ್ ನಲ್ಲೂ ಏರ್ಪಟ್ಟವರನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಕೊಂದರು ಹಾಗೆ ತ್ವಾಹಿಫ್ ನಲ್ಲಿನ ಜನ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿದರು. ತ್ವಾಹಿಫ್ ನಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳಿಂದ ದಬ್ಬಾಲಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಗಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಂಡ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನು “ಗನೀಮತ್” ಅಂತಿಸುವಂತೆ

ಐದರಲ್ಲೊಂದು ನೇತಾರನಿಗೂ ಬಾಕಿ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೂ ಎಂಬ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂಶಿಸಿದರು.”

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಾಗ್ದಾದ್ ಗಾರನಾದ ಸಯ್ಯಿದ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮುರ್ರಿಫಾಈ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ:

###

ಲೋಕ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ ಗೊಳಿಸಿತ್ತು ತ್ವಾಹಿಫ್ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಊರಿನವರೊಂದಿಗೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿದ ಕ್ರೂರ ಕೃತ್ಯಗಳು. ಹಲವಾರು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗಳನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಆಲಿಂಗಳೂ ವಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು ಸಯ್ಯಿದ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಹಿ ಸ್ವಾವಿ (ಮಕ್ಕಾದ ಶಾಫಿಈ ಮುಫ್ತಿ), ಶೈಖ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಅಬ್ದುಲ್ ಖೈರ್ (ಮಕ್ಕಾದ ಖಾಝಿ), ಶೈಖ್ ಸುಲೈಮಾನ್ ಮುರಾದಿ (ತ್ವಾಹಿಫ್ ಖಾಝಿ) ಎಂಬತ್ತು ವಯಸ್ಸು ಹತ್ತಿರವಾದ ಯೂಸೂಫ್ ಸ್ವಾವೀ, ಶೈಖ್ ಹಸನು ಶೈಬಿ, ಶೈಖ್ ಜಅ್ಫರು ಶೈಬಿ ಮುಂತಾದವರು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ಆಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಬಳಿಯಾದವರಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಆಭಯ ಪ್ರಖ್ಯಾಪನೆ ನಡೆದ ಬಳಿಕ ಮನೆಯ ಬಳಿಯಾಗಿತ್ತು ಈ ವಧೆಯನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿದ್ದು.”(ರಿಸಾಲತ್ತು ಔರಖೀಲ್ ಬಾಗ್ದಾದೀಯ್ಯ)

ಅಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳು ಮಾಡಲು ಹೇಸದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇವರು ಗೈದರು:

ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲೂ ಮದೀನಾದಲ್ಲೂ ಹಾಗೂ ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಟ್ಟ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳು ಹೇಳಲು ಕೂಡಾ ಅಸಹ್ಯ ಪಡುವಂತವುಗಳಾಗಿದೆ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರೂ ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿತ್ತು ಈ ವಹ್ಹಾಬಿ ಕ್ರೂರರು ಮಾಡಿದ್ದು.

ಪ್ರಶಸ್ತ ಪಂಡಿತರಾದ ಇಬ್ರಾಹಿಮುರ್ರಿಫಾಈ ರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು ಹೀಗೆ:

###

“ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಮಕ್ಕಾ ವಶಪಡಿಸಿದಾಗ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರು ಜನಿಸಿದ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುರುಳಿಸಿದರು. ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಅಪಕೀರ್ತಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿಟ್ಟ ನೀಚ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸಲೋ ಹೇಳಲೋ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜೆಯುಂಟು ಮಾಡುವಂತದಾಗಿದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮೇತರ ಅಧಿಕಾರ ಶಾಹಿಗಳು ಮಕ್ಕಾವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ..? ಅಲ್ಲಾಹನಾಣೆ! ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ

ಅದೊಂದು ಚರಿತ್ರಾ ಸ್ಮಾರಕವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ಗಳ ವೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮನೆ ನೆಬಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರ ಮಿಂಬರಿಗಿಂತಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಸ್ಥವಲ್ಲ. ಮುತಬಿಉ ಸುನ್ನ ಇಬ್ನು ಉಮರ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು, ಸಈದು ಬ್ನುಲ್ ಮುಸಯ್ಯಬ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು, ಯಹ್ಯ ಬಿನ್ ಸಈದ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ಮುಂತಾದವರು ಅಲ್ಲಿ ಬರ್ಕತ್ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಸ್ವಲಫು ಸ್ವಾಲಿಹೀನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರೂ ಜಾಹಿಲಿಯ್ಯತ್ತನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದಲೇ ಬಲ್ಲವರೂ ಶಿರ್ಕ್ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಭಾಧ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರು ಆಗಿರುವರು.''

ಕೇರಳದ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ: ``ಜಬೀಲಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾಧಿ ಇತ್ತು. ಅಬೂಬಕ್ಕರ್ ಸಿದ್ದೀಖ್ ರಳಿಯಲ್ಲಾಹು ಅನ್ಹು ರವರ ಆಡಳಿತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ಕಣಕ್ಕಿಳಿದ ಮುಸೈಲಿಮತ್ ನ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ಮಡಿದ ಝೈದ್ ಬಿನ್ ಕಅಬ್ ರವರದ್ದಾಗಿತ್ತು ಆ ಸಮಾಧಿ. ಆಮೀರ್ ಉಸ್ಮಾನ್ ಮತ್ತು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಭಟರು ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಶದ್ಧಾವಂತರ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಕೆಡಹಿ ನುಚ್ಚು ನೂರು ಮಾಡಿದರು.{ಕೋಯಿಕ್ಕೋಡ್

ಸಲಫಿ ಸೆಂಟರ್ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡಿದ "ಶೈಖ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್"ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಪುಟ-26}

ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಾಪಕ

ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಾಪಕ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬಿ ನಜ್ದೀ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ಧಾರೆ.ಯಾವುದೇ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಆ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಾಪಕ ನೇತಾರನ ಕುರಿತು ಅರಿಯುವುದು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.ಅವಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ಥಾನದ ಯಾಥಾರ್ಥ ರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ: ಇಂದಿನ ಸೌದಿ ಆರೇಬಿಯ್ಯಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ಭಾಗವಾದ ನಜ್ದ್ (ಇಂದಿನ ರಿಯಾದ್) ನ "ದರ್ ಇಯ್ಯ" ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಿ.1111 ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಅಂದಿನ ಪರಂಪರಗತವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಇವರು ಹಲವು ಊರುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಾಡಿ ಇಸ್ಲಾಮಿನ ಅರಿವು ಗಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಶ್ರಮಿಸಿದನು ಹಾಗೇ ಮದೀನಾ ಮುನವ್ವರದಲ್ಲೂ ಕಲಿಯಲು ಸೇರಿದ್ದನು.

ದರ್ಸ ನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ ವಾಗಿದೆ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ನೂತನ ಆಶಯಗಳು ಮೂಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಅಂಬಿಯಾಗಳೂ ಔಲಿಯಾಗಳೂ

ಶುಹದಗಳೂ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ವಾಲಿಹ್ ಗಳೊಂದಿಗಿನ ತವಸ್ಸುಲ್-ಇಸ್ತಿಗಾಸ ವೂ ಶಿರ್ಕೂ ಪಾಪ ಕೃತ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ ಬರ್ಕತ್ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಸ್ವಾಲೀಹ್ ಗಳ ಖಬ್ರ್ ಝಿಯಾರತ್ ಮಹಾ ಪಾಪವೂ ಝಿಯಾರತ್ ನ ಉದ್ದೇಶವಿರಿಸಿ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡುವಿಕೆಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕಠಿಣ ಪಾಪವೂ ಆಗಿದ್ದ ಎಂಬವುಗಳಾಗಿತ್ತು ಇತನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ನೂತನ ಆಶಯಗಳು.

ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಾಗಿಯೂ ಇದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ದಹಿಸಿಲ್ಲ. ಶತಮಾನಗಳೇ ಕಳೆಯಿತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗಳು ಆಚರಿಸಿ ಬರುವಂತಹ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿರ್ಕ್ ಕುಫ್ರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ದಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು..? ಈ ನೂತನವಾದವನ್ನು ವಾದಿಸುವವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಜೀವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ..? ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗಳು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರನ್ನು ಶಕ್ತವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದರು.

ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರ ಗುರು ವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಶೈಖ್ ಸುಲೈಮಾನುಲ್ ಕುರ್ದಿ ರವರಿಗೆ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದಿಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ನ ನೂತನ ಆಶಯದ ಕುರಿತು ಅರಿತಾಗ ಅವರು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರನ್ನು ನೇರ ಕರೆದು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದ್ಯಾವುದೂ ಫಲಿಗರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಪಂಡಿತರು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರ ವಿರುದ್ಧ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದರು ಆತನ ಆಶಯವನ್ನು

ಖುರ್ ಆನ್ ಹದೀಸ್ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವ ಕಾಲ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸಲಾರಂಬಿಸಿದರು.

ಶೈಖ್ ಸುಲೈಮಾನುಲ್ ಕುರ್ದಿ ರು ತನ್ನ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಬರೆದುದ್ದಾಗಿ ಶೈಖ್ ಝೈನಿ ದಹ್ಲನ್ ತನ್ನ "ಅದ್ದುರುರುಸ್ಸನಿಯ್ಯ"ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು:

يا ابن عبد الوهاب سلام على من اتبع الهدى فإني أنصحك لله تعالى أن تكف لسانك عن المسلمين فإن سمعت من شخص أنه يعتقد تأثير ذلك المستغاث به من دون الله تعالى فعرفه الصواب واذكر له الأدلة على أنه لا تأثير لغير الله تعالى فإن أبي فكفره حينئذ بخصوصه ولا سبيل لك إلى تكفير السواد الأعظم من المسلمين وأنت شاذ عن السواد الأعظم فنسبة الكفر إلى من شذ عن السواد الأعظم أقرب لأنه اتبع غير سبيل المؤمنين قال تعالى ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصير وإنما يأكل الذئب من الغنم القاصية ا هـ

"ಓ, ಅಬ್ದಿಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರ ಮಗನೇ, ನೇರ ಹಾದಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವರಿಗೆ ರಕ್ಷೆಯಿರಲಿ (ಸತ್ಯ ನಿಷೇಧಿಗಳಿಗೆ ಸಲಾಮ್ ಹೇಳುವ ರೂಪವಿದು) ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಉಪದೇಶಿಸುವೆನು. "ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕಾಫಿರ್ ಮಾಡುವ ನಿನ್ನ ಪ್ರಖ್ಯಾಪನೆಯೆಂಬ ದುಷ್ಟ ಚಟದಿಂದ ನೀ ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆಯನ್ನು

ತಡೆಹಿಡಿ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಗಳು ಔಲಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯಭ್ಯರ್ಥನೆ ನಡೆಸುವಾಗ; ಅವರಿಗೆ ಸ್ವತ್ಥ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಲಭಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಹಾಯ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಯಾರಾದರೂ ವಾದಿಸಿದರೆ ಔಲಿಯಾಗಳಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವುದಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅವನನ್ನು ಭೋಧಿಸು ನಂತರವೂ ಕೂಡಾ ಆ ವಾದದ ಮೇಲೆ ನೆಲೆ ನಿಂತದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಫಿರ್ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ರೂಪದಲಲ್ಲದೆ ಈ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಕಾಫಿರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಿನಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮುಸ್ಲಿಮರೆಂಬ ಈ ಮಹಾ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ನೀನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾಗಿದ್ದೀಯಾ..ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ವಿದೂರವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗನಾದವನನ್ನಾಗಿದೆ ಕಾಫಿರ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವುದು. ಕಾರಣ,ಸತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಲ್ಲದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವನು ಅವನು {ಅಲ್ಲಾಹನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ} ಹಿದಾಯತ್‌ನ ಮಾರ್ಗ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ (ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ) ಸಿಕ್ಕಿಯೂ ಕೂಡಾ ಯಾರಾದರೂ ರಸೂಲುಲ್ಲಾಹಿ ಸ್ವಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವಸಲ್ಲಮರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಿನ್ನವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮುಅ್‌ಮಿನ್ ಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೆ ಹೋದದ್ದೇ ಆದರೆ ಅವನು ವ್ಯತಿ ಚಲಿಸಿದ ಭಾಗಕ್ಕೆ

ನಾವು ಅವನನ್ನು ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಮು ಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ವ್ಯತಿಚಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ. ಆಡಿನ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾದವುಗಳನ್ನಲ್ಲವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನರಿಗಳು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದು.''

ಉಸ್ತಾದರ ಸ್ನೇಹ ಭರಿತವಾದ ಈ ಕಾಳಜಿಯೂ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ಗೆ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ ಆತ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ ಅತ ತನ್ನ ದುಮಾರ್ಗದಲ್ಲೆ ಮುಂದುವರೆದನು.

ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಧೀನ

ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಅರಿತ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ''ದರ್ಇಯ್ಯ''ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ವಶಿಗರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.ಅಲ್ಲಿ ನ ಅಧಿಕಾರ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಇಬ್ನು ಸಊದ್ ಎಂಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿತ್ತು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರಾಜರಮನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಕ್ರಮೇಣ ಘಟ್ಟ ಘಟ್ಟವಾಗಿ ರಾಜನನ್ನು ತನ್ನ ಕಪಿ ಮುಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ತಂದನು ಅದಿವಾಸಿ ಆರೇಬಿಗಳ ನೇತಾರನಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಇನ್ನೂ

ಭದ್ರ ಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ರಾಜನು ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ನನ್ನು ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟನು. ಈ ಮೂಲಕವಾಗಿತ್ತು ನಜ್ದ್ ನಲ್ಲೂ ಅದರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನಲ್ಲೂ ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್‌ನ ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಾ ಮದೀನಾ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯವೇರಿದ ಊರುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ "ಹಿಜಾಝ್" ಸಂಸ್ಥಾನವು ತುರ್ಕಿಯ ಉಸ್ಮಾನಿಯ ಸಮ್ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಿಸುತಿತ್ತು. ತುರ್ಕಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಯಾದಾರ್ಥ ಅಹ್ಲು ಸುನ್ನತ್ತಿ ವಲ್ ಜಮಾಅತ್ತಿನ ಪ್ರತಿ ಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಆರಬ್ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಷ್ಕರರಲ್ಲದ ಜನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಹ್ಹಾಬಿ ಆಶಯವೂ ಪಸರಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅಂದಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ "ಶರೀಫ್ ಮಸ್ ಊದ್ ಬಿನ್ ಸ ಈದ್" (ಮರಣ:ಹಿ.1165) ಅತೀ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮುಂದಾದರು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಹಜ್ಜಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ತಡೆ ಹಿಡಿದರು ಇದು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳಿಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ನೋವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಮಕ್ಕಾ ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘ

ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಹಜ್ಜ್ ಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಡೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೇರ ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿ ಹಜ್ಜ್ ಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯ ದಕ್ಕಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿ “ದರ್ ಇಯ್ಯ” ದ ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಮುಖನೂ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದ “ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬ್ನು ಸಊದ್”ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಮಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಕ್ಕ ನಿವಾಸಿಗಳನ್ನು ಹಲವು ಆಮಿಷಗಳನ್ನೋಡಿಸಿ ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಟೀಮ್ ಉಂಟು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದಾಗಿತ್ತು ಅ “ದರ್ ಇಯ್ಯ” ದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಊಹೆ.

ಈ ವಹ್ಹಾಬಿ ಸಂಘವೂ ಮಕ್ಕಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾ ಮುಖಿ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರ ನವೀನಾಶಯಗಳು ಏನೆಲ್ಲಾ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿನ ಉಲಮಾಗಳಿಗೆ “ಅಮೀರ್ ಶರೀಫ್” ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು.ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸುನ್ನೀ ಉಲಮಾಗಳೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಈ ಮೂಲಕ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ವಿಶ್ವಾಸ ಭರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವವರೆಂದು ಅರಿತರು. “ಅಂಬಿಯಾಗಳೂ ಔಲಿಯಾಗಳೂ ಶುಅದಗಳೂ ಹಾಗೂ

ಇತರ ಸ್ವಾಲೀಹೀನ್ ಗಳೊಂದಿಗಿನ ತವಸ್ಸುಲ್ ಇಸ್ತಿಗಾಸ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಪುಣ್ಯ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಖಬ್ರ್ ಝಿಯಾರತ್ ಹೋಗುವುದು ಶಿರ್ಕ್. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸುವ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರೆಂದೂ ವಾದಿಸುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ವಾದವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಮೀರ್ ಶರೀಫ್ ಗೆ ಉಲಮಾಗಳೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಹಜ್ಜ್ ಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುವುದರ ಬದಲು ಅವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಅಟ್ಟಲು ಉತ್ತರವಿಟ್ಟರು. ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ನಜ್ದ್ ಗೆ ಓಡಿ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಸೆರೆಮನೆ ವಾಸಿಯಾದರು.

ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ವಹ್ಹಾಬಿ ಅಧಿಕಾರಿ ರೋಷ ಗೊಂಡನು ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ರೋಷ ಗೊಂಡರೂ ತನ್ನಿಂದ ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸಮಯವಕಾಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಹಿ.1165 ರಲ್ಲಿ ಆಮೀರ್ ಶರೀಫ್ ಮಸ್ ಊದ್ ಬಿನು ಸಊದ್ ರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಅವರ ಸಹೋದರನಾದ ಮೂಸಾ ಇಬ್ನು ಸಊದರು ಅಧಿಕಾರ ವೇರಿದಾಗ ಸಣ್ಣ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಹಜ್ಜ್ ಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದರು ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ವಿದ್ವೇಷವೂ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿತು. ಹಿ.1184 ರಲ್ಲಿ ಶರೀಫ್ ಮೂಸಾ ಸ ಈದ್ ರವರು ವಫಾತದರು ನಂತರ ಅಧಿಕಾರವೇರಿದ ಅಹ್ಮದ್ ಬಿನು ಸ ಈದ್ ರ ಅಧಿಕಾರ ಅವಧಿಯ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಹಜ್ಜ್ ಗೈಯ್ಯಲಿಕ್ಕಿರುವ ಅನುಮತಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಒಂದು ವಹ್ಹಾಬಿ ಸಂಘವನ್ನು ಮಕ್ಕಾಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮುಂಚೆ ಶರೀಫ್ ಮಸ್ ಊದ್ ರವರು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ, ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ಆಶಯ ಏನೆಂದು ಅರಿತು ತನಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಲು ಆವಶ್ಯಪಟ್ಟರು ಮಕ್ಕಾ ಉಲಮಾಗಳು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನಿರೀಶರವಾದಿಗಳ ವಾದದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇರುವಂತದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಲಮಾಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಶರೀಫ್ ಅಹ್ಮದ್ ರು ಅವರಿಗಿರುವ ಹಜ್ಜ್ ನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಹಿ.1186 ರಲ್ಲಿ ಸುರೂರು ಬಿನ್ ಸ ಈದ್ ಮಕ್ಕಾದ ಅಧಿಕಾರ ವೇರಿದಾಗ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಹಜ್ಜ್ ಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೇಳಿದರು ಕೆಲವೊಂದು ಶರತ್ತುಗಳ ಅನ್ವಯ ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರು.

"ಸ್ವಹಾಬಿಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವ "ರಾಫಿಳಿ"ಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ನೀಡಬೇಕು. ನಂತರ ಹಜ್ಜಿಗೆ ಬರುವ ವಹ್ಹಾಬಿಯೂ ಮೆತ್ತರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ನೂರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಇದಾಗಿತ್ತು ಶರೀಫ್ ಸುರೂರಿರ ಶರತ್ತುಗಳು. ಈ ಶರತ್ತು ಗಳು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಅವರನ್ನು "ರಾಫಿಳಿ" ಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಕಂಡದ್ದು ಅವರನ್ನು ಹಿಯ್ಯಾಲಿಸಿದಂತಾಗಿತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ನೂರು

ಕುದುರೆ ಗಳನ್ನು ನೀಡುವಿಕೆಯು ಭಾರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಆದುದರಿಂದ ಹಜ್ಜ್ ಗಿರುವ ಕವಾಟವೂ ತೆರೆಯದೆ ಹೋಯಿತು.

ಹಿ.1202 ರಲ್ಲಿ ಸುರೂರ್ ರ ಸಹೋದರ ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ಮಕ್ಕ ರಾಜನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ತಡ ಮಾಡದೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಪುನ್ಹ ಹಜ್ಜ್ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು ಮಕ್ಕ ನಿವಾಸಿಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೂಡಿದರು. ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನಲ್ಲದೇ ಅವರನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಹುಡಿದನು. ದೈನಂದಿನವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವಾ ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ ನ ಕ್ರೂರ ಸಮ್ರಾಜ್ಯ ಶಾಹಿತ್ವವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದತ್ತ ತರ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರ ಭೌತಿಕ ಶಕ್ತಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರನ್ನು ದಮನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ರವರು ಅರಿತಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಬೇಕಾಗಿ ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ಸುಶಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಹಿ.1205 ರಲ್ಲಾಗಿತ್ತು ಇದು. ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಹಿ.1205ರಿಂದ 1220 ರ ವರೆಗೆ ಸುನ್ನಿಗಳು ವಹ್ಹಾಬಿಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಲ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯಿತು. ಅನೇಕಾರು ಮಂದಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು ಸುನ್ನಿಗಳ ಸೊತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲಾಯಿತು. ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿನ

ಪರಿಷ್ಕೃತರಲ್ಲದ ಆರಬಿ ಸಮೂಹದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ವಹ್ಹಾಬಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಚಲಿಸಿದ್ಧರು. ಇದು ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಒಳ ಜಗಳ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು.ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ನಿಷ್ಠುರವಾದ ಆಕ್ರಮಣವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ರವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ಇಸ್ಲಾಮಿಕ್ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತವಾಗಿತ್ತ ಇದು.

ಶರೀಫ್ ಗಾಲಿಬ್ ರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಪರಾಜಯ ಗೊಳಿಸಿ ವಹ್ಹಾಬಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಾವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಾದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ವಹ್ಹಾಬಿ ಆಶಯವನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಲಾರಂಬಿಸಿದರು. ವಹ್ಹಾಬಿಗಳೂ ಯಾದಾರ್ಥ ತೌಹೀದ್ ನ ಆಶಯವಾದಿಗಳೆಂದೂ ಅಂಬಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೂ ಔಲಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೂ ತವಸ್ಸುಲ್ ಸಹಾಯಭ್ಯರ್ಥನೆ ನಡೆಸುವವರು ಕಟ್ಟಾ ಮುಶ್ರಿಕ್‌ಗಳೆಂದೂ ಅವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಅದು ಶರಈ ಭಾಧ್ಯತೆ ಎಂದೂ ಊರಿಡೀ ಪ್ರಚುರ ಪಡಿಸಿದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖುರ್‌ಆನ್ ಆಯತ್ ಓದಿ ದುರ್ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗೈದು ಸುನ್ನೀಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಹ್ಹಾಬಿಗಳ ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದ ಸುನ್ನೀ ಪಂಡಿತರುಗಳನ್ನು ಕೊಂದರು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡು ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು ಇದಾಗಿತ್ತು ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ ನ ಪ್ರಥಮ ಘಟ್ಟ, ಇವರ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿ ನಿಂತದ್ದು ಅಂದಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ದರ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರುಗಳ ರಕ್ತ ದೋಕುಳಿ

ಹರಿಯಿತು ಉಲಮಾಗಳೂ ಮಕ್ಕಳು ಮಹಿಳೆಯರು ಎಂದು ನೋಡದೆ ಸರ್ವ ಸುನ್ನೀಗಳನ್ನು ದಮನಿಸಿದರು ಇಂತಹ ಇವರ ಚಾಲಿ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚಿರ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ ಇಂದು ಭಯೋತ್ಪಾದನಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ವಹ್ಹಾಬಿ ಪೋಷಿತರು ಎಂಬುವುದು ಒಂದು ನಗ್ನ ಸತ್ಯ.

ಇನ್ಶಾ ಅಲ್ಲಾಹ್

ಮುಂದಿನ ಲೇಖನ:

ಕೇರಳದತ್ತ ವಹ್ಹಾಬಿ ಕರಿ ನೆರಳು

ಇಬ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ವಹ್ಹಾಬ್ ರ ನವೀನಾಶಯಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಲೇಖನ ಸಮರ ಸಾರಿದ ಕೆಲವು ಅರೇಬಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಂತಿವೆ.

1) إتحاف الكرام في جواز التوسل و الاستغاثة بالأنبياء الكرام: تأليف الشيخ محمد بن الشدي، مخطوط في الخزانة الكتانية بالرباط برقم/ 1143 ك مجموعة.

2) إتحاف أهل الزمان بأخبار ملوك تونس وعهد الأمان: تأليف أحمد بن أبي الضياف، طبع .

3) أجوبة في زيارة القبور: للشيخ العيدروس، مخطوط في الخزانة العامة بالرباط برقم 2577/ 4 د مجموعة. وهذا كتاب انتصر فيه مؤلفه لمذهب اهل السنة في سنية زيارة قبر النبي علي الصلاة والسلام

4) الأجوبة النجدية عن الأسئلة النجدية: لأبي العون شمس الدين محمد بن أحمد بن سالم، المعروف بابن السفاريني، النابلسي، الحنبلي، المتوفى سنة 1117 هـ.

5) الأجوبة النعمانية عن الأسئلة الهندية في العقائد: لنعمان بن محمود خير الدين الشهير بابن الالوسي البغدادي، الحنفي المتوفى سنة 1317 هـ.

6) إحياء المقبور من أدلة استحباب بناء المساجد والقباب على القبور تأليف: الحافظ أحمد بن الصديق الغماري المتوفى سنة 1380هـ، طبع.

7) الإصابة في نصرة الخلفاء الراشدين: تأليف حمدي جويجاتي الدمشقي.

8) الأصول الأربعة في ترديد الوهّابية: لمحمد حسن صاحب السرهندي، المجذدي، المتوفى سنة 1346 هـ، مطبوع.

9) إظهار العقوق ممّن منع التوسّل بالنبي والوليّ الصدوق: للشيخ المشرفي المالكي الجزائري.

10) الأقوال السنية في الرد على مدعي نصرة السنة المحمدية: جمعها إبراهيم شحاته الصديقي من كلام المحدث عبد الله الغماري، طبع.

11) الأقوال المرضية في الردّ على الوهّابية: عطا الكسم الدمشقي الحنفي، مطبوع.

12) الانتصار للأولياء الأبرار: للشيخ المحدث طاهر سنبل الحنفي. رد فيه مؤلفه على تطاول الوهابية على الاولياء ومقامهم.

13) الأوراق البغدادية في الجوابات النجدية: للشيخ إبراهيم الراوي البغدادي، الرفاعي، رئيس الطريقة الرفاعية ببغداد، مطبوع.

14) البراءة من الاختلاف في الرد على أهل الشقاق والنفاق والرد على الفرقة الوهّابية الضالّة: للشيخ علي زين العابدين السوداني، مطبوع.

15) البراهين الساطعة في رد بعض البدع الشائعة: للشيخ سلامة العزامي، المتوفى سنة 1379هـ، طبع.

16) البصائر لمنكري التوسّل بأهل المقابر: لحمد الله الداجوي الحنفي الهندي، مطبوع.

17) تاريخ الوهّابية: لأيوب صبري باشا الرومي صاحب "مرءاة الحرمين. بين فيه مؤلفه التاريخ الدموي لهذه الفرقة الوهابية.

18) تبرك الصحابة بأثار رسول الله : لمحمد طاهر بن عبد القادر الكردي، طبع.

19) تجريد سيف الجهاد لمدّعي الاجتهاد: للشيخ عبد الله بن عبد اللطيف الشافعي، وهو أستاذ محمد بن عبد الوهاب وشيخه ، وقد ردّ عليه في حياته.

20) تحذير الخلف من مخازي أدعياء السلف: للشيخ محمد زاهد الكوثري. الشيخ محمد زاهد الكوثري وكيل المشيخة العثمانية في زمانه.

21) التحريرات الرائقة: للشيخ محمد النافلاتي الحنفي مفتي القدس الشريف، كان حيا سنة 1315هـ ، مطبوع.

22) تحريض الأغبياء على الاستغاثة بالأنبياء والأولياء: للشيخ عبد الله بن إبراهيم الميرغني الحنفي، الساكن بالطائف.

23) التحفة الوهبية في الردّ على الوهّابية: للشيخ داود بن سليمان البغدادي، النقشبندي الحنفي، المتوفى سنة 299 ا.

24) تطهير الفؤاد من دنس الاعتقاد: للشيخ محمد بخيت المطيعي الحنفي، من علماء الأزهر، مطبوع.

25) تقييد حول التعلق والتوسل بالأنبياء والصالحين: قاضي الجماعة في المغرب ابن كيران، مخطوط في خزانة الجلاوي/ الرباط برقم/ 153 ج مجموعة.

26) تقييد حول زيارة الأولياء والتوسل بهم: للمؤلف السابق، وضمن المجموعة السابقة.

27) تهكم المقلّدين بمن ادعى تجديد الدين: للشيخ محمد بن عبد الرحمن الحنبلي. رد فيه على ابن عبد الوهاب في كل مسألة من المسائل التي ابتدعها بأبلغ رد.

28) التوسّل: للمفتي محمد عبد القيوم القادري الهزاروي، مطبوع.

29) التوسّل بالنبي والصالحين: لأبي حامد بن مرزوق الدمشقي الشامي، مطبوع.

30) التوضيح عن توحيد الخلاق في جواب أهل العراق على محمد بن عبد الوهاب: لعبد الله أفندي الراوي. مخطوط في جامعة كمبردج/ لندن باسم "ردّ الوهّابية، ومنه نسخة في مكتبة الأوقاف/ بغداد.

31) جلال الحقّ في كشف أحوال أشرار الخلق: للشيخ إبراهيم حلمي القادري ا لاسكندري، مطبوع.

32) الجوابات في الزيارة: لابن عبد الرزاق الحنبلي. قال السيد علوي بن الحدّاد: رأيت جوابات للعلماء الأكابر من المذاهب الأربعة من أهل الحرمين الشريفين، والأحساء والبصرة وبغداد وحلب واليمن وبلدان الإسلام نثرًا ونظمًا.

33) حاشية الصاوي على الجلالين: للشيخ أحمد الصاوي المالكي.

34) الحقائق الإسلامية في الردّ على المزاعم الوهّابية بأدلّة الكتاب والسنة النبوية: لمالك ابن الشيخ محمود، مدير مدرسة العرفان بمدينة كوتبالي بجمهورية مالي الأفريقية، مطبوع.

35) الحق المبين في الردّ على الوهابيّين. للشيخ أحمد سعيد الفاروقي السرهندي النقشبندي المتوفى سنة 1277 هـ.

36) الحقيقة الإسلامية في الردّ على الوهّابية: لعبد الغني بن صالح حمادة، مطبوع

37) الدرر السنيّة في الردّ على الوهّابية: للسيد أحمد بن زيني دحلان. مفتي مكة الشافعي، المتوفى سنة 1304هـ، مطبوع.

38) الدليل الكافي في الرد على الوهابي: للشيخ مصباح بن أحمد شبقلو البير وتي، مطبوع.

39) الرائية الصغرى في ذم البدعة ومدح السنة الغرا: نظم الشيخ يوسف النبهاني البيروتي، مطبوع.

40) رد المحتار على الدر المختار: لمحمد أمين الشهير بابن عابدين الحنفي الدمشقي، مطبوع.

41) الردّ على ابن عبد الوهاب: لشيخ الإسلام بتونس إسماعيل التميمي المالكي، المتوفى سنة 1248هـ، وهو في غاية التحقيق والإحكام. مطبوع في تونس.

42) ردّ على ابن عبد الوهاب: للشيخ أحمد المصري الأحسائي.

43) ردّ على ابن عبد الوهاب: للعلامة بركات الشافعي، الأحمدي، المكّي.

44) الردود على محمد بن عبد الوهاب. للشيخ المحدث صالح الفلاني المغربي. قال السيد علوي بن الحدّاد: كتاب ضخم فيه رسالات وجوابات كلّها من العلماء أهل المذاهب الأربعة: الحنفية، والمالكية، والشافعية، والحنابلة، يردون على محمد بن عبد الوهاب بالعجب.

45) الرد على الوهّابية: للشيخ صالح الكوا ش التونسي، وهي رسالة مسجعة نقض بها رسالة لابن عبد الوهاب، مطبوع.

46) الرد على الوهّابية: للشيخ محمد صالح الزمزمي الشافعي، إمام مقام إبراهيم بمكة المكرمة.

47) الردّ على الوهّابية: لإبراهيم بن عبد القادر الطرابلسي الرياحي التونسي المالكي من مدينة تستور، المتوفى سنة 1266هـ .

48) الردّ على الوهّابية: لعبد المحسن الأشيقري الحنبلي، مفتي مدينة الزبير بالبصرة.

49) الردّ على الوهّابية: للشيخ المخدوم المهدي مفتي فاس.

50) الردّ على محمد بن عبد الوهاب: لمحمد بن سليمان الكردي الشافعي، أستاذ ابن عبد الوهاب وشيخه. ذكر ذلك ابن مرزوق الشافعي، وقال: "وتفرس فيه شيخه أنه ضال مضل كما تفرس فيه ذلك شيخه محمد حياة السندي ووالده عبد الوهاب ".

51) الردّ على الوهّابية: لأبي حفص عمر المحجوب، مخطوط بدار الكتب الوطنية/ تونس، برقم 2513، ومصورتها في معهد المخطوطات العربية/ القاهرة. وفي المكتبة الكتانية- الرباط برقم 1325 ك.

52) الردّ على الوهّابية: لقاضي الجماعة في المغرب ابن كيزان، مخطوط بالمكتبة الكتانية/ الرباط، برقم 1325 ك.

53) الردّ على محمد بن عبد الوهاب: للشيخ عبد الله القدومي الحنبلي النابلسي، عالم الحنابلة بالحجاز والشام المتوفى سنة 1331هـ . رد عليه في مسئلة الزيارة ومسئلة التوسل بالأنبياء والصالحين، وقال: إنه مع مقلديه من الخوارج، وقد ذكر ذلك في رسالته "الرحلة الحجازية والرياض الأنسية في الحوادث والمسائل ، طبع.

54) رسالة في تأييد مذهب الصوفية والرد على المعترضين عليهم: للشيخ سلامة العزامي المتوفى سنة 1379 هـ ، مطبوع.

55) رسالة في تصرف الأولياء: للشيخ يوسف الدجوي، طبع.

56) رسالة في جواز التوسّل في الردّ على محمد بن عبد الوهاب: للعلاّمة مفتي فاس الشيخ مهدي الوازناني.

57) رسالة في جواز الاستغاثة والتوسل: للسيد يوسف البطاح الأهدل الزبيدي نزيل مكة المكرمة. أورد فيها أقوال العلماء من المذاهب الأربعة ثم قال: "ولا عبرة بمن شذَّ عن السواد الأعظم وخالف الجمهور وفارق الجماعة فهو من المبتدعة ".

58) رسالة في حكم التوسّل بالأنبياء والأولياء: للشيخ محمّد حسنين مخلوف العدوي المصري وكيل الجامع الأزهر، مطبوعة.

59) رسالة في الردّ على الوهّابية: للشيخ قاسم أبي الفضل المحجوب المالكي.

60) الرسالة الردّية على الطائفة الوهّابية: لمحمّد عطاء الله المعروف بعطا الرومي، من كوزل حصار.

61) رسالة في مشاجرة بين أهل مكة وأهل نجد في العقيدة: للشيخ محمّد ابن ناصر الحازمي اليمني المتوفى سنة 1283 هـ ، مخطوط في المكتبة الكتانية/ الرباط " برقم 30/ 1 ك مجموعة.

62) الرسالة المرضية في الردّ على من ينكر الزيارة المحمذية: لمحمّد السعدي المالكي.

63) روض المجال في الرد على أهل الضلال: للشيخ عبد الرحمن الهندي الدلهي الحنفي، مطبوعة!جدة- 1327 هـ .

64) سبيل النجاة من بدعة أهل الزيغ والضلالة: للقاضي عبد الرحمن قوتي.

65) سعادة الداربن في الردّ على الفرقتين: الوهّابية، ومقلّدة الظاهرية: لإبراهيم بن عثمان بن محمّد السمنودي المنصوري المصري، مطبوع في مصر سنة 1320 هـ ، في مجلدين.

66) سناء الإسلام فـي أعلام الأنـام بعقائد أهـل البيت الكرام ردّا على عبد العزيز النجدي فيما ارتكبه من الأوهـام: لإسماعيل بن أحمد الزبدي.

67) السيف الباتر لعنق المنكر على اكابر: للسيد علوي بن أحمد الحداد، المتوفى سنة 1222 هـ.

68) السيوف الصقال في أعناق من أنكر على الأولياء بعد الانتقال: لعالم من بيت المقدس.

69) السيوف المشرقية لقطع أعناق القائلين بالجهـة والجسمية: لعلي بن محمّد الميلي الجمالي التونسي المغربي المالكي.

70) شرح الرسالة الردية على طائفة الوهّابية: للشيخ محمّد عطاء الله بن محمّد بن اسحاق شيخ الإسلام الرومي المتوفى سنة 226 ا هـ .

71) الصارم الهندي في عنق النجدي: للشيخ عطاء المكي.

72) صدق الخبر في خوارج القرن الثاني عشر في إثبات أن الوهّابية من الخوارج: للشريف عبد الله بن حسن باشا بن فضل باشا العلوي الحسيني الحجازي، أمير ظفار، طبع باللاذقية.

73) صلح الإخوان في الردّ على من قال على المسلمين بالشرك والكفران: في الردّ على الوهّابية لتكفيرهم المسلمين. للشيخ داود بن سليمان النقشبندي البغدادي الحنفي، المتوفى سنة 1299هـ .

74) الصواعق الإلهية في الردّ على الوهّابية: للشيخ سليمان بن عبد الوهـاب شقيق المبتدع محمّد بن عبد الوهـاب، مطبوع.

75) الصواعق والرعود: للشيخ عفيف الدين عبد الله بن داود الحنبلي. قال العلامة علوي بن أحمد الحداد: (كتب عليه تقاريظ أئمة

من علماء البصرة وبغداد وحلب والأحساء وغيرهم تأييدا له وثناء عليه) .

76) ضياء الصدور لمنكر التوسل بأهل القبور: ظاهر شاه ميان بن عبد العظيم ميان، طبع.

77) العقائد التسع: للشيخ أحمد بن عبد الأحد الفاروقي الحنفي النقشبندي، مطبوع.

78) العقائد الصحيحة في ترديد الوهّابية النجدية: لحافظ محمّد حسن السرهندي المجددي، مطبوع.

79) عقد نفيس في ردّ شبهات الوهّابي التعيس: لإسماعيل أبي الفداء التميمي التونسي، الفقيه المؤرخ.

80) غوث العباد ببيان الرشاد: للشيخ مصطفى الحمامي المصري، مطبوع.

81) فتنة الوهّابية: للشيخ أحمد بن زيني دحلان، المتوفى سنة 1304 هـ، مفتي الشافعية بالحرمين، والمدرّس بالمسجد الحرام في مكة، وهو مستخرج من كتابه "الفتوحات الإسلامية المطبوع بمصر سنة 1354 هـ، مطبوع.

82) فرقان القرءان: للشيخ سلامة العزامي القضاعي الشافعي المصري، ردّ فيه على القائلين بالتجسيم ومنهم ابن تيمية و الوهابية، مطبوع.

83) فصل الخطاب في الردّ على محمّد بن عبد الوهاب: للشيخ سليمان بن عبد الوهاب شقيق محمّد مؤسس الوهّابية، وهذا أول كتاب ألف ردّا على الوهّا بية.

84) فصل الخطاب في ردّ ضلالات ابن عبد الوهاب: لأحمد بن علي البصري، الشهير بالقبّاني الشافعي.

85) الفيوضات الوهبية في الرد على الطائفة الوهّابية: لأبي العباس أحمد بن عبد السلام البناني المغربي.

86) قصيدة في الردّ على الصنعاني في مدح ابن عبد الوهاب: من نظم الشيخ ابن غلبون الليبي، عدّة أبياتها (40) بيتا، مطلعها:
سلامي على أهل الإصابة والرشدِ وليس على نجد ومن حلّ في نجد

87) قصيدة في الردّ على الصنعاني الذي مدح ابن عبد الوهاب: من نظم السيد مصطفى المصري البولاقي، عذة أبياتها (126) بيتا، مطلعها: بحمد وليّ الحمد لا الذمّ أستبدي وبالحق لا بالخلق للحقّ أستهدي

88) قصيدة في الردّ على الوهّابية: للشيخ عبد العزيز القرشي العلجي المالكي الأحسائي، عذة أبياتها، (95) بيتا، مطلعها: ألا أيها الشيخ الذي بالهدى رُمي سترجع بالتوفيق حظّا ومغنما

89) قمع أهل الزيغ والإلحاد عن الطعن في تقليد أئمة الاجتهاد: لمفتي المدينة المنورة المحدث الشيخ محمّد الخضر الشنقيطي المتوفى سنة 1353 هـ.

90) محق التقوّل في مسألة التوسّل: للشيخ محمّد زاهد الكوثري.

91) المدارج السنيّة في ردّ الوهّابية: للشيخ عامر القادري، معلّم بدار العلوم القادرية-كرا تشي، الباكستان، مطبوع.

92) مصباح الأنام وجلاء الظلام في ردّ شبه البدعي النجدي التي أضل بها العوام: للسيد علوي بن أحمد الحداد، المتوفى سنة 1222 هـ . طبع بالمطبعة العامرة بمصر 1325 هـ.

93) المقالات: للشيخ يوسف أحمد الدجوي أحد كبار مشايخ الأزهر المتوفى سنة 1365 هـ.

94) المقالات الوفيّة في الردّ على الوهّابية: للشيخ حسن قزبك، مطبوع بتقريظ الشيخ يوسف الدجوي.

95) المنح الإلهية في طمس الضلالة الوهّابية: للقاضي اسماعيل التميمي التونسي المتوفى سنة 1248 هـ . مخطوط بدار الكتب الوطنية في تونس رقم 2785، ومصورتها في معهد المخطوطات العربية/ القاهرة، وقد طبع.

96) المنحة الوهبيّة في الردّ على الوهّابية: للشيخ داود بن سليمان النقشبندي البغدادي، المتوفى سنة 1299 هـ. طبع في بومباي سنة 1305 هـ .

97) المنهل السيال في الحرام والحلال: للسيد مصطفى المصري البولاقي.

98) نصيحة جليلة للوهابية: للسيد محمّد طاهر ءال ملا الكيالي الرفاعي نقيب أشراف ادلب، وقد أرسلها لهم. طبع بادلب.

99) النقول الشرعية في الردّ على الوهّابية: للشيخ مصطفى بن أحمد الشطي الحنبلي، الدمشقي. طبع في إستانبول 1406 هـ .

100) يهودا لا حنابلة: للشيخ الأحمدي الظواهري شيخ الأزهر.

ಅವಲಂಬಿತ ಗ್ರಂಥ

ಅಬೂ ಇಸ್ಹಾಖ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಮೌಲವಿ ರವರ ''ವಹ್ಹಾಬಿಸಂ ಚರಿತ್ರತಿಲೆಕೊರು ಎತ್ತಿ ನೋಟಂ''

ಸುಲೈಮಾನ್ ಸಖಾಫಿ ಮಾಳಿಯೇಕಲ್ ರವರ ''ವಹ್ಹಾಬಿ ಗಳುಂ ಪುತ್ತನ್ ವಾದಿಗಳುಂ''

ಹಂಝ ಕೋಯ ಬಾಕವಿ ರವರ ''ವಹ್ಹಾಬಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನಂ:ಒರು ಸಮಗ್ರ ಪಡನಂ''